

Verhale van die Aarde en die Sterre

Die Hemeltuין

'n Gamilaraay Verhaal uit
Australië

Lank, lank gelede was die Droomtyd. Dit was toe Groot Baiame die wêreld geskep het. Baiame het magtige berge, bruisende riviere, oop oseane en vrugbare woude gemaak.

Hy het lewe geskep om hierdie habitatte te bevolk – gemeenskappe van mense en diere met strepe, kolle, pels en vere. Die laaste ding wat Baiame gedoen het, was om die wêreld mooi te maak. Hy het oral blomme gestrooi sodat die aarde met elke denkbare kleur geskyn het. Sodra Baiame se werk klaar was, het hy na sy huis in die lug teruggekeer.

Vir 'n rukkie was die mense op aarde gelukkig en tevrede. Hulle het genoeg gehad om te eet, en hulle woon in 'n wonderlike omgewing. Maar toe Baiame ophou waak oor sy skepping, het die betowering vervaag, en die aarde het opgedroog. Die blomme kon nie lank oorleef op onvrugbare grond nie; stadig het hulle almal begin uitdroog en sterf.

Die kleure en geure van die aarde het saam met die blomme verdwyn en dit 'n koue, grys plek gelaat. Sonder blomme kon die bye nie oorleef nie. En sonder die bye om hulle te bestuif, het baie ander plantspesies verdwyn. Dit was nie lank nie of die voorrade heuning het opgeraak en oeste het begin misluk. Die mense van die aarde het desperaat geword. Iets moes gedoen word.

'n Groep wyse ouderlinge het saamgekom en 'n spesiale seremonie gehou. Hulle het gedans en gesing, hulle het simbole in die grond geteken, en hulle het gewag vir 'n teken. Toe die teken uiteindelik kom, was dit hard en duidelik. Die ouderlinge vertrek dadelik na Oobi-Oobi-berg. Nou, hierdie was nie sommer enige ou berg nie. Sy piek was die poort na die lug, en geen mense het dit nog ooit gewaag om dit te klim nie. Dit was gevaarlik en deurtrek van toorkrag.

Toe die ouderlinge die voet van Oobi-Oobi bereik, het dit kort gestop. 'n Muur van blote rots het oor hulle uitgetroon. Daar was geen pad nie. Sommige van die ouderlinge het probeer om die berg te klim, maar tevergeefs. Dit was 'n betowerende berg, en daar was geen manier dat hulle dit sonder hulp kon aanpak nie.

Rustig het die ouderlinge gesing, simbole in die grond geteken en gewag vir 'n teken.

Na 'n rukkie was hul gebede verhoor en 'n steil paadjie het in die rotswand verskyn. Die ouderlinge het dadelik begin klim, maar selfs op die paadjie was dit vreeslik moeilik. Elke tree was 'n los vastrapplek. Hulle was gedwing om te kruip, versigtig na hul pad, wetende dat een verkeerde beweging hulle terug na die aarde sou laat tuimel.

Vir vier dae en vier nagte het hulle op hierdie manier gereis, maar nie een keer was daar 'n voorstel om op te gee nie. Op die vierde dag het hulle in die mistige wolke opgevaar. Dit het gelyk of hulle nooit hul pad uit sou vind nie, maar uiteindelik duik hulle bo die druis mis. Hulle het die piek van die berg en die poort na die hemel bereik! Maar tot hul teleurstelling was daar niks anders as 'n borrelende stroompie en 'n klipkring.

Weereens het die ouderlinge gewag vir 'n teken. Kort voor lank het 'n sterk wind begin waai, met 'n stem wat soos donderweer geblom het. 'Ek is Walla-Bu-An, boodskapper van die Groot Baiame. Wat maak julle hier, Aardkinders? Wie het jou die reg gegee om hierdie heilige berg te klim, en wat wil jy van ons hê?'

Vir die eerste keer was die ouderlinge bang. Hulle het hul hoofde gebuig en gebeef toe die wysstes onder hulle vorentoe gestap het.

‘Vergewe ons, Walla-Guroon-Bu-An. Ons versoek is eenvoudig. Toe Groot Baiame die aarde verlaat het, het al die blomme verdor en gesterf. Dit het die harte van ons mense met soveel hartseer gevul. Sal jy ons asseblief help?’

Die ouderlinge het gevoel hoe hulle opgelig word, en in 'n warrelwind draai. Die warrelwind het hulle na die ryk van die gode vervoer en in 'n sagte wei neergeslinger. Hulle het met duiseligheid regop gesit. Toe hul omgewing in fokus gekom het, het hulle gesnak van blydschap. Selfs in die begin het hulle nog nooit so iets gesien nie. dit was 'n land van blomme! Brandende, barsende blomme van elke kleur onder die son, groei so ver as wat hulle kon sien. Die geure wat opgekom het, was oorweldigend heerlik.

'Jy is nou in Baiame se tuin,' het die stem van die boodskapper gebulder. 'Jy mag enigiets kies wat jy graag wil terugneem aarde toe, maar maak gou, Baiame sal jou nie lank laat talm nie.'

In 'n waansin het die ouderlinge alles in sig begin pluk en groot arms vol blomme versamel. Kort voor lank het hulle begin voel hoe die wind weer opwaai.

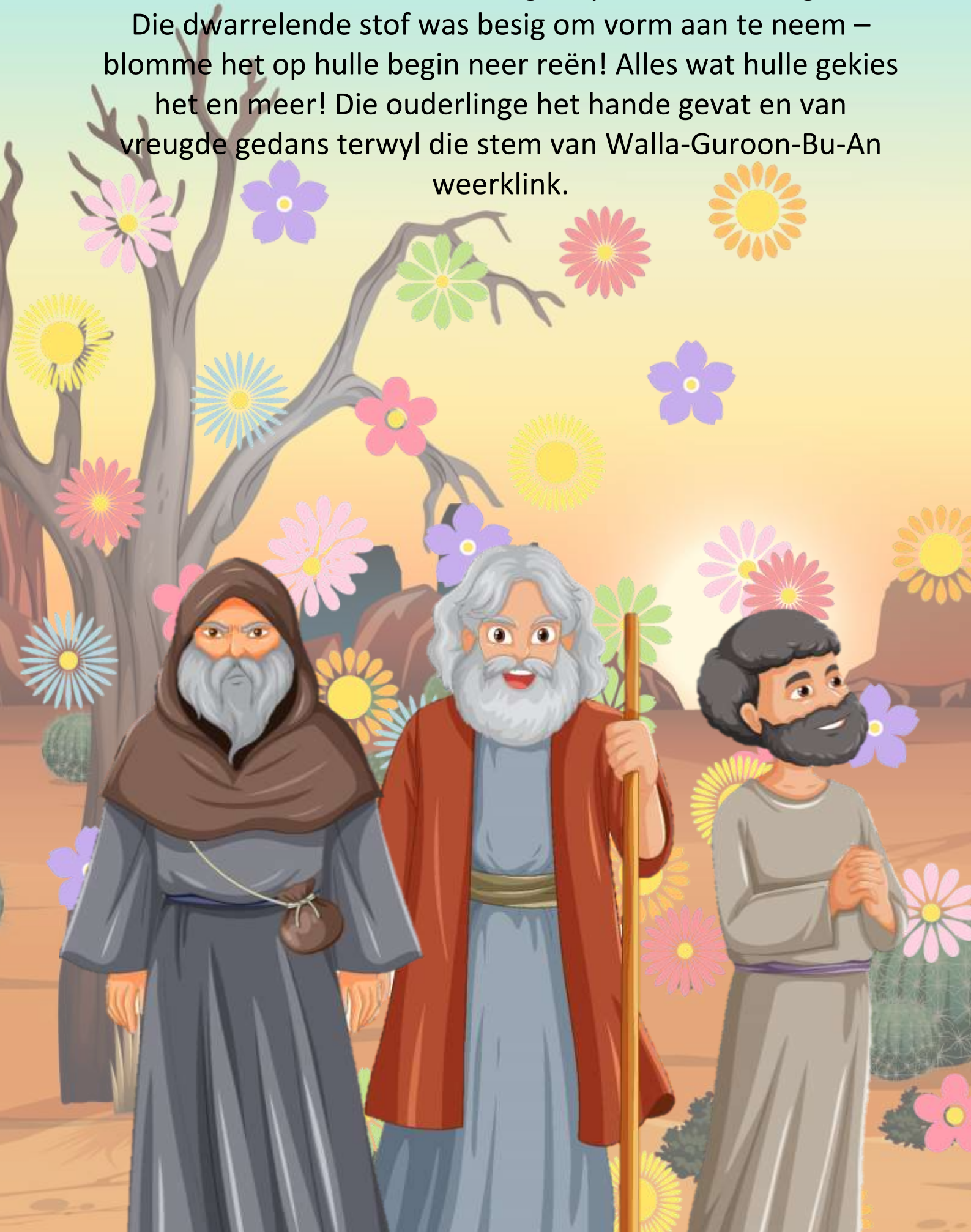

Tot hul afgryse het die blomme wat hulle gepluk het, voor
hul oë in stof verander – die kleurvolle pluime het die lug
opgesweeep.

Maar wat was dit? Die ouderlinge vryf hulle oë in ongeloof. Die dwarrelende stof was besig om vorm aan te neem – blomme het op hulle begin neer reën! Alles wat hulle gekies het en meer! Die ouderlinge het hande gevat en van vreugde gedans terwyl die stem van Walla-Guroon-Bu-An weerklink.

‘Wees versigtig met hierdie blomme. Jy moet hulle saad oor al die lande strooi, en wanneer hulle sterf, sal meer in hulle plek groei. Hierdie keer sal Baïame nie vergeet om son en reën te stuur om hierdie blomme te laat groei en floreer nie. Op sekere tye van die jaar sal die blomme verdof, net soos die maan bleek met die opkomende son, maar moenie vrees nie, want hulle sal weer groei en net so helder soos die maan wees na sononder.’

Die ouderlinge het teruggekeer huis toe met hul geskenk en die mense met die woorde van die boodskapper onderrig. Saad is op elke uithoek van die Aarde gestrooi, en blomme het weer in die bosse en valleie, die berge en vlaktes opgeskiet. Met die terugkeer van die blomme het die bye ook teruggekom.

Dit was net soos Walla-Guroon-Bu-An gesê het. Die blomme het elke jaar in die herfs vervaag, maar hulle het nooit gevrek nie. Groot Baiame het sy belofte nagekom om water en lig op die Aarde te laat skyn. Toe die droogte weer kom, het dit gelyk of die plante nooit sou herstel nie. Maar op die ou einde was daar reën, en die blomme het opnuut gefloreer, net soos die maan na sononder. Dit is hoe dit nog altyd was, vandat daardie wyse ouderlinge al die jare gelede die blomme uit die Hemeltuyn gebring het.

THINK

DIGITAL ACADEMY

